

תת"ע 8000/08/20 - מדינת ישראל נגד חאפז חג'אזי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תתע"א 8000-08-20 מדינת ישראל נ' חג'אזי
תיק חיצוני: 11250602031

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	חאפז חג'אזי

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשם נשפט בהיעדרו ביום 8.6.21, לאחר שלא התייצב לדיון שנדחה לבקשת ב"כ הקודם- עו"ד סאמר חג'אזי.

בבקשתו טוען הנאשם כי לא ידע על מועד הדיון וב"כ הקודם לא יידע אותו. כן טוען הנאשם כי לא ידע על גזר הדין עד אשר נבדק שגרתית ביום 16.10.21 ונטען נגדו שהוא נוהג בפסילה.

בתאריך 30.12.21 מצאתי לקבוע את הבקשה לדיון במעמד הצדדים והבהרתי לנאשם כי טענות בדבר כשל בייצוג מחייבות קבלת עמדת ב"כ הקודם.

בדיון שהתקיים ביום 23.2.22 חזר ב"כ הנאשם על האמור בבקשה והגיש תצהיר בדבר היעדר רישיון נהיגה שלכאורה נחתם ביום 28.11.21, אך לא הוגש לתיק בית המשפט לפני כן.

המאשימה מתנגדת לבקשה, לרבות בשל חלוף הזמן.

דין הבקשה להידחות

הנאשם היה מיוצג בעבר על ידי עו"ד סאמר חג'אזי, בהתאם לייפוי כוח שהוצג לתיק ביום 6.9.20. הדיון נדחה לבקשת עו"ד חג'אזי אשר אף צפה ביום 18.3.21 בהחלטה הקובעת את מועד הדיון ליום 8.6.21. משכך הנאשם נחשב כמי שהוזמן כדין לדיון (ר' בהתאמה הוראת סעיף 130(א) לחסד"פ).

עמוד 1

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (26.3.14) ור' לאחרונה רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (19.12.17)].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין, שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 איטליא (פורסם בנבו)).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

יתירה מכך, הנאשם טוען למעשה טענות כנגד התנהלות ב"כ הקודם. אך פרט לתצהירו לא תמך טענה זו בראיות ולא הביא את עמדת אותו עורך דין (בניגוד להלכה הפסוקה) וזאת למרות הוראתי הברורה בענין מיום 30.12.21. כידוע טענות הנוגעות לייצוג לקוי מחייבות את הטוען להציג את עמדת עורך הדין הקודם והדבר לא נעשה, ר' בשינויים המחויבים, דבריה של כב' הש' (כתוארה דאז) הלמן בעפ"ת 2891-01-12 חאיכ נ' מדינת ישראל (19.3.12):

"ראשית יאמר, כי בניגוד להלכה לא צירף המערער התייחסות בא כוחו דאז לטענות שהועלו ביחס לנסיבות מתן ההודאה. מטיעוני המערער עולה, כי כביכול בא כוחו לא הסביר לו את משמעות ההודאה ובנסיבות אלה, מן הראוי היה כי תצורף התייחסותו של עורך הדין שייצג את המערער באותה עת".

כן ר' עפ"ת 4290-01-20 אחמד ניג'ם נ' מדינת ישראל (20.1.20), עפ"ת 20404-02-17 ופא ערמין נ' מדינת ישראל; מח 3546/05 אביגדור נימני נ' מדינת ישראל- סעיף 10 להחלטה; ע"פ 1385/06 פלוני נ' מדינת ישראל; ועוד.

זאת ועוד, גם לפי טענת הנאשם הוא ידע על פסק הדין לכל המאוחר ביום 16.10.21, ולכן היה עליו להגיש את הבקשה הנוכחית תוך 30 ימים בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחסד"פ. זאת לא עשה הנאשם ואין לו להלין אלא על עצמו.

הדברים האמורים מתחדדים כאשר עיון בתיק מגלה כי הודעה על הקנס נמסרה לב"כ הקודם ביום 19.6.21 ואילו ההודעה על הפסילה נמסרה לנאשם עצמו ביום 24.6.21 והוא לכאורה חתם עליה בעצמו (חתימה הדומה לחתימתו על התצהיר שצורף לבקשה דנן- א"ל). טענה כללית כי לא ידע על גזר הדין אינה מספיקה על מנת לסתור את חזקת המסירה של גזר הדין- חזקה המבוססת לכאורה על ידי חתימתו של הנאשם.

בנוסף, הנאשם לא טען לקיומו של חשש לעיוות דין, פרט להשפעה אפשרית על התיק החדש ולכן גם טעם זה אינו עומד לזכותו.

הבקשה אם כן נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ה אדר א' תשפ"ב, 26 פברואר 2022, בהעדר
הצדדים.